

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

31 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Timofti Vladimir,

judecătorii – Toma Nadejda, Boico Victor

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către condamnatul Frunze Ivan, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 martie 2018,

C O N S T A T Ă :

1. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău /sediul Rîșcani/ din 30 iunie 2018, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea condamnatului Frunze Ivan privind aplicarea prevederilor art. 10, 10¹ Cod penal, în partea aplicării principiului retroactivității legii penale la sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 24.11.2016 și la hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție din 14 iunie 2010.

2. Invocând ilegalitatea încheierii judecătorului de instrucție, condamnatul Frunze Ivan a declarat recurs prin care a solicitat casarea încheierii, pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a cererii inițiale, invocând că conform modificărilor în unitatea contravențională în anul 2005 o unitate constituia 20 lei, însă cu schimbările parvenite o unitate constituie 50 lei, dauna 100 lei, telefonul Nokia în valoare de 500 lei au fost returnați părții vătămate, modificările în lege a art.187 alin. (2) Cod penal, se clasifică drept pedeapsă contravențională 100 lei, este o daună mică și condamnatul Frunze Ivan nu poate nici într-un mod să pătrundă în apartamentul său deoarece el a locuit cu partea vătămată, au avut un buget comun și cheile de la apartament cum au fost la concubină așa și la condamnatul Frunze Ivan. Decizia judecătorului din 30.06.2017 o consideră ilegală și nemotivată și decizia dată trebuie să fie anulată, a menționat că legea privind modificarea are efect retroactiv dacă nu contrazice Constituției R.M., partea vătămată Nisterenco a fost impusă să scrie cerere de către Tcaci, deoarece nu putea fi reținut fiindcă nu aveau motive, pe baza cererii date a fost reținut pentru 3 luni și după 3 luni i-a înaintat învinuire gravă pe care condamnatul Frunze Ivan nu a comis-o, telefonul a fost întors și despăgubirile morale 100 lei achitate și nici o pătrundere nu a fost în apartament, a mai indicat că era în concubinaj și judecătorul a omis legea 133 unde este indicat precum că concubinul sau concubina este parte a familiei.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 martie 2018, s-a respins ca nefundat recursul declarat cu menținerea încheierii.

4. Pentru a pronunța decizia, instanța de recurs a invocat că, recursul condamnatului nu poate fi reținut ca fiind fondat, or judecătorul de instrucție, examinând cererea lui Frunze Ivan a ținut cont de toate circumstanțele cauzei, raportându-le corespunzător la prevederile legale ce guvernează raporturile juridice în speță, din care considerent temeuri de casare a încheierii contestate nu se identifică, or, potrivit art.101 alin. (1) Cod penal, dacă, după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare și până la executarea completă a pedepsei privative de libertate, a muncii neremunerate în folosul comunității sau a amenzii, a intervenit o lege care prevede unul din aceste tipuri de pedeapsă, dar cu un maxim mai mic. sancțiunea aplicată se reduce la acest maxim dacă depășește maximumul prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită, potrivit art.101 alin. (7) Cod penal, în temeiul efectului retroactiv al legii penale, se impune recalificarea faptei stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă, instanța de judecată, soluționând chestiunea privind executarea hotărârii respective, va recalifica fapta și va aplica pedeapsa prin fixarea maximumului sancțiunii prevăzute de legea penală mai favorabilă condamnatului, dacă pedeapsa stabilită prin hotărârea irevocabilă este mai mare decât maximumul prevăzut de legea penală nouă, sau va menține pedeapsa stabilită prin hotărârea irevocabilă.

Mai mult, instanța de recurs a constatat că, prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 24.11.2006, Frunze Ivan a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, la 3 ani închisoare, art. 145 alin. (3) lit. h) Cod penal, la 23 ani închisoare, iar în baza art.84 Cod penal, definitiv la 25 ani închisoare în penitenciar de tip închis cu evidență la psihiatru la tratament sedativ.

Pentru pronunțarea sentinței instanța de fond a reținut, că Frunze I. la 03 septembrie 2005 orele 22:00, aflându-se în XXXXX și fiind în stare de ebrietate alcoolică, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei în mod deschis a sustras de la concubina sa telefonul „Nokia-3310” cu prețul de 500 lei și bani în sumă de 100 lei, tot el, după aceasta, pe timp de noapte, a venit în XXXXX ce aparținea Fevroniei Gobjilă, la care fuse-se în ospete, împreună cu concubina sa în aceiași zi în rezultatul unui conflict iscat între ei, cu scopul omorului, folosind în calitate de laț un pulover, acționând cu o deosebită cruzime a strangulat-o.

Prin decizia Plenului Curții Supreme de Justiție din 14 iunie 2010, a fost admis recursul în anulare declarat de condamnatul Frunze Ivan, casate parțial hotărârile judecătorești anterior emise, în partea încadrării juridice a acțiunilor condamnatului și stabilirii pedepsei acestuia, re judecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, prin care a fost menținută condamnarea lui Frunze Ivan în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, la 3 ani închisoare, fără amendă.

Acțiunile condamnatului Frunza Ion au fost reîncadrate din prevederile art. 145 alin. (3) lit. h) Cod penal, în cele ale art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, cu

stabilirea pedepsei de 20 de ani închisoare, iar conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, pedeapsa definitivă lui Frunze Ivan s-a stabilit de 22 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip închis.

Astfel, instanța de recurs a conchis că, prima instanță întemeiat a reținut că conform art. 467 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile judecătorești definitive și ordonanțele procurorului privind încetarea urmăririi penale sunt obligatorii pentru toate persoanele fizice și juridice din țară și au putere executorie pe întregul teritoriu al Republicii Moldova.

5. Decizia a fost atacată cu recurs în anulare de către condamnatul Frunze Ivan, fără a invoca nici un temei prevăzut de art. 453 Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, rejudecarea cauzei invocând aceleași argumente ca și în recurs ordinar.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, Procurorul General și adjuncții lui, persoanele menționate în art. 401 alin. (1) pct. 2) și 3), și în numele acestora, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârilor judecătorești după epuizarea căilor ordinare de atac.

În corespundere cu prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă motivele recursului în anulare cu menționarea cazurilor prevăzute în art. 453 și cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate.

Prin trimitere la dispoziția art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, se menționează că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Prin urmare, instanța de recurs remarcă faptul că, dreptul de a declara recurs în anulare, poate fi exercitat numai în privința hotărârilor judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac, reglementate de Capitolul IV, Secțiunea I și Secțiunea II ale Codului de procedură penală – adică calea apelului și recursului ordinar.

Analizând dispozițiile legale expuse mai sus în raport cu speța dată, rezultă că deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 martie 2018, adoptată asupra chestiunilor prevăzute de art. 469 alin. (1) pct. 14) Cod de procedură penală,

nu cade sub incidența categoriilor de hotărâri irevocabile prevăzute la alin. (1) art. 452 Cod de procedură penală, ce pot fi contestate cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție, iar recursul în anulare declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 martie 2018, este inadmisibil, deoarece o asemenea hotărâre nu este susceptibilă de a fi atacată cu recurs în anulare.

Astfel, rezultă că recursul în anulare declarat în speță în aspectul vizat, adică fiind declarat împotriva unei hotărâri judecătorești irevocabile, dar prin care nu a fost soluționat fondul cauzei penale, nu are suport legal.

În consecință, având ca reper prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7), art. 453 Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului înaintat, din motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

7. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 1), art. 456 alin. (1) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către condamnatul Frunze Ivan, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 martie 2018, din motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **31 octombrie 2018.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor